

چرا پز شکیان موفق نشد؟

مهرداد احمدی شیخانی

روزنامه‌نگار

آنهایی که مسابقات ورزشی را جدی‌تر و نه تفننی دنبال می‌کنند، می‌دانند که مثلاً در فوتبال، عوامل متعددی در موفقیت یک تیم دخیل هستند و از آنجا که ورزش فوتبال یک بازی گروهی است، موفقیت یا عدم موفقیت، فقط بسته به اراده یک فرد نیست و حتی با توجه به تفاوت نوع بازی‌ها، موفقیت معانی مختلفی پیدا می‌کند. مثلاً در مسابقاتی که به‌صورت لیگ و دوره‌ای برگزار می‌شود و بازی رفت و برگشت است، موفقیت را طوری می‌سنجند و همین موفقیت برای مسابقات حذفی، طور دیگری محاسبه می‌شود. در توضیح این موضوع باید اشاره کرد که در مسابقات دوره‌ای و لیگ، هم برد اهمیت دارد، هم مساوی و حتی گاهی باخت. چراکه مجموع امتیازات است که در پایان بازی‌های دوره‌ای معلوم می‌کند که هر تیمی چه دستاوردی داشته و حتی وقتی امتیازات دو تیم برابر می‌شود، با گلشماری ممکن است یک تیم قهرمان شود و تیم دیگر، قهرمانی را از دست بدهد، برای همین حتی باخت هم، زمانی که با گل کمتر باشد، مهم جلوه می‌کند. اما در مسابقات حذفی اینگونه‌نیست.

در این مسابقات یا می‌بری یا می‌بازی، لذا هر بازی به تنهایی مهم خواهد بود ووقتی باخت وبرد در تک بازی اهمیت می‌یابد و دیگر مساوی معنا نمی‌دهد، فرق نمی‌کند با چه نتیجه‌ای ببری یا ببازی، چه با یک گل ببازی و چه با ۱۰ گل، بازنده‌ای و حذف می‌شوی و چه با یک گل ببری یا با ۲۰ گل، برنده شده و به مرحله بعد می‌روی. فقط می‌ماند احساس خوش پیروزی یا ۱۰ گل یا شکست با ۲۰ گل که آن هم در صعود یا سقوط تأثیری ندارد. برای همین وقتی یک تیم وارد مسابقات لیگ می‌شود یا مسابقات حذفی، استراتژی متفاوتی در پیش می‌گیرد و بسته به اینکه یک تیم با چه هدفی وارد مسابقات می‌شود، استراتژی‌های مختلفی انتخاب می‌کند. اینجاست که استراتژی تیمی که برای قهرمانی می‌جنگد با استراتژی تیمی که برای بقا می‌جنگد، متفاوت می‌شود. وارد جزئیات نمی‌شوم، فقط در این حد می‌گویم که هدف یک تیم قبل از هر چیز وابسته به توان مالی آن است، توان مالی‌ای که مربی، کادر فنی، بازیکنان و سایر چیزهای دیگر را بر اساس آن انتخاب می‌کنند، همان چیزی که قائم‌مقام فراهانی می‌گفت «کشوری که ۶ کرور عایدات دارد با کشوری که ۶۰۰ کرور عایدات دارد نمی‌جنگد» و طبیعی است که مدیران ارشد یک تیم این را خوب می‌دانند که با یک مجموعه متوسط یا حتی زیر متوسط، نتنها نمی‌شود امیدبی به قهرمانی داشت، که حتی شاید از همان اول مسابقات، کاندیدی سقوط به دسته‌پائین‌تر هم باشند.

در همین مسابقات، وقتی یک تیم نتیجه نمی‌گیرد یا حتی نتایجی ناامیدکننده می‌گیرد، اولین راه‌حلی که به ذهن می‌رسد، تغییر مربی است و بعد از آن، فراهم کردن یک تیم جدید از کادر فنی و بازیکنانی که بتوانند استراتژی و برنامه‌مربی را تحقق بخشند. اما یک مثل معروف هم هست که در مقابل تیم شکست‌خورده، در مورد تیم پیروز می‌گویند «دست به ترکیب تیم‌پیروز نمی‌زنند». در کشور ما البته تجارب گذشته نشان داده‌به دلایلی که اینجا جای گفتنش نیست، تیم پیروز یا همان تیم موفق دوران اصلاحات مورد پسند نبود و به‌جای

آن یک تیم که از همان ابتدا معلوم بود برای شکست چیده شده جایگزین شد، که پس از دو دوره شکست فضاحتبار، جای آن تیم را تیم دیگری گرفت، که اگر نه در حد تیم اصلاحات که نشانه‌هایی از موفقیت را بروز داد که باز هم بنا به دلایلی تحمل نشد و جایش را به تیم دیگری داد که در مدت سه سال، نتایجی که به‌دست آورد ناامیدکننده بود. وقتی که بر اثر یک حادثه پیش‌بینی نشده، امکان جانشینی مربی و تیمی جدید فراهم آمد، این امید هم شکل گرفت که شاید بتوان تیمی همچون تیم موفق دوران اصلاحات ساخت و در فرصت بسیار کوتاهی که باقی‌مانده بود کاری کرد که برای کشور فایده‌ای در بر داشته باشد.

اما آنچه رخ داد در عمل چه بود؟ دایره انتخاب مربی برای تیم، آنقدر تنگ گرفته شد که مجموعه‌ای ناتوان برای گزینش مربی پیش رویمان ماند. از آن سو، وقتی از همین مجموعه هم مربی‌ای انتخاب کردیم، از همان ابتدا معلوم شد که او نه استراتژی برای پیش بردن بازی‌های مختلف دارد، و نه اینکه به خاطر عدم داشتن استراتژی، بازیکنان مناسبی را برای پست‌های مختلف به کار می‌گیرد، علاوه بر آنکه به هر دلیل که نامش وفاق گذاشته شد، تیمی چیده شد که نه مناسب بازی‌های لیگ (مسائل داخلی) و نه توانایی در بازی‌های حذفی (مناسبات خارجی) را داشت. از طرفی به دلیل فقدان هر نوع تئوری انسجام‌بخش از سویی، و گردآمدن جماعتی که با توجه می‌کردند و یا به‌به و چه‌چه می‌گفتند، روزمرگی و از این ستون به آن ستون، شد استراتژی دولت و این را بگذارید در کنار یک رقیب ناتوان‌تر از خود که حتی به درد بازی‌های تدارکاتی هم نمی‌خورد تا اقل‌انیم آماده بازی‌های اصلی شود، رقیبی که سطح درکش از برنامه، صادرات یازده میلیارد «خیار و کوجه» به روسیه بود. حالا فکر کنید، تیمی این چنین، با مربی‌ای این چنین و حریف تدارکاتی این چنین، با محدودیت‌هایی که ساختار برای آن ایجاد می‌کند، چه نتایجی از بازی‌های واقعی حاصل می‌کند؟ غیر از آنچه در این یک سال حاصل شد؟ در جواب این پرسش می‌توان دلایل متعددی آورد ولی به گمان من، شکست ایشان سه دلیل اصلی دارد که مابقی دلایل را می‌توان ذیل این سه دلیل دسته‌بندی کرد: سه دلیلی که یکی درونی و دوتای دیگر بیرونی است.

دلیل اول که دلیلی درونی است، فقدان یک تئوری انسجام‌بخش برای اداره کشور در ذهن ایشان است. برای همین فقدان تئوری است که‌می‌بینیم در گفتار و کردار ایشان آشفتگی، مهم‌ترین تصویر اسرالی است. آنقدر آشفته که روز هر یک چیزی می‌گوید و راه‌حل هایش برای گذر از مشکلات، فقط در حد پاک کردن صورت مسئله است. چه آنجا که به جای حل کردن مشکلات پایتخت، در فکر پاک کردن صورت مسئله و جابجایی و انتقال پایتخت است، چه آنجا که در بحران قطعی برق می‌گوید مگر ۵۰ سال پیش که برق نداشتیم مشکل داشتیم؟ و چه الان که از کاستن ساعت کار ادارات و به خانه فرستادن کارمندان می‌گوید. حالا اینها را بگذارید کنار دیپلماسی خارجی ایشان که دو بار به آذربایجان می‌رود و مهم‌ترین دستاوردش از کشوری که متهم است در جنگ ۱۲ روزه، پایگاه پهپادهای اسرانیلی بوده، با دستی پر از خواندن شعر حیدر بابا برمی‌گردد، بعد از تجاوز دو کشور اتمی به ایران به پاکستان که خودش یک کشور اتمی است می‌رود و بعد پاکستان به جای اینکه با ما پیمان حمایتی منعقد کند، با عربستان چنین پیمانی امضای کند و آخر کار هم در دو سفر به نیویورک، با دست خالی بازمی‌گردد و اصلاً معلوم نمی‌شود که فایده این دو سفر برای کشورمان چه بوده است؟.

تیتریک

HEADLINE ONE

بازگشت قطعه‌نامه‌های تحریمی ایران در شورای امنیت

ماشه چکانده شد

گروه خبر: مکانیسم ماشه فعال شد و ایران بار دیگر تحت تحریم‌های شورای امنیت سازمان ملل متحد قرار گرفت. ایران موضع رسمی خود درباره این اقدام تروئیسکای اروپایی را اعلام کرد و آن را غیرقانونی خواند. آمریکا از آن استقبال کرد و کشورهای اروپایی نیز مدعی شدند که بازگشت تحریم‌های ایران، پایان دیپلماسی نیست. ایران روز شنبه و به دنبال رخداد‌های منفی در شورای امنیت ورد قطعه‌نامه پیشنه‌ادی چین و روسیه، سفرای خود در برلین، پاریس و لندن را برای مشورت به تهران فراخواند.

بازگرداندن تحریم‌های ایران مردود است

سیدعباس عراقچی، وزیر امور خارجه در نامه‌ای به دبیرکل سازمان ملل متحد و رئیس شورای امنیت که از نظر ایران «قطعه‌نامه ۲۲۳۱ طبق توافق باید منقضی گردد، کلیه محدودیت‌های مرتبط با موضوع هسته‌ای ذیل قطعه‌نامه ۲۲۳۱ در تاریخ ۱۸ اکتبر ۲۰۲۵ به‌طور دائم پایان خواهند یافت. جمهوری اسلامی ایران هیچ‌گونه تلاشی برای تمدید، احیا یا اجرای آن‌ها پس از این تاریخ را به‌رسمیت نخواهد شناخت. بر این اساس، جمهوری اسلامی ایران قاطعانه بازگرداندن ادعایی قطعه‌نامه‌های خاتمه‌یافته ذیل قطعه‌نامه ۲۲۳۱ (۲۰۱۵) را مردود می‌داند؛ نه ایران و نه هیچ عضو سازمان ملل متحد الزامی به تبعیت از چنین اقدامات غیرقانونی ندارند.» در بخش پایانی این نامه آمده است: «جمهوری اسلامی ایران همواره آمادگی خود را برای دیپلماسی با هدف دستیابی به راه‌حل‌های عادلانه، متوازن و پایدار نشان داده است. متأسفانه، سه کشور اروپایی و ایالات متحده با این تصور نادرست که ایران در برابر اجبار تسلیم خواهد شد، مسیر تقابل را برگزیده‌اند. تاریخ، نادرستی این تصور را ثابت کرده است و بار دیگر نیز چنین خواهد نمود. جمهوری اسلامی ایران به‌طور قاطع به دفاع از حقوق و منافع حاکمیتی خود ادامه خواهد داد. هرگونه تلاش برای آسیب‌رساندن به ایران با پاسخ‌های مقتضی مواجه خواهد

مخالفت مجلس با خروج از NPT

تندروها مهار می‌شوند؟

گروه خبر: «تعلیق همکاری با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی»، «بستن تنگه هرمز»، «خروج از NPT»، «فرستادن کشتی موشک به سوی آمریکا»، «دستیابی به موشک‌های پیشرفته‌تر از سلاح هسته‌ای» و اخیراً نیز «ساخت بمب اتم» موضوعاتی است که این روزها نمایندگان مجلس مطرح می‌کنند. خروج از NPT مدت‌هاست به ابزاری در دست برخی از نمایندگان مجلس تبدیل شده تا به قول خودشان بر هراس دشمن بیفزایند، اما این خروج بیش از آنکه به بیم دشمن بینجامد، به دستیابی جمهوری اسلامی به بمب اتم شباهت دارد. افراتیون مجلس که هفته گذشته طی نامه‌ای به شورای‌عالی امنیت ملی، خواستار دستیابی به سلاح هسته‌ای و عبور از فتوای آیت‌الله خامنه‌ای مبنی بر حرام بودن سلاح کشتار جمعی بودند، این هفته خروج از NPT را به صورت رسمی در جلسه غیرعلنی مطرح و بررسی کرده‌اند تا این سدا را از پیش پای دستیابی به سلاح کشتار جمعی کنار بزنند.

دنبال محدود کردن برد موشکی ایران هستند

روز گذشته جلسه مجلس با دستور رئیس مجلس، برای بررسی درخواست ۱۰۲ نفر از نمایندگان به صورت غیرعلنی برگزار شد.

محمدباقر قالیباف، رئیس مجلس پس از آن گفت: «در جلسه غیرعلنی موضوعات مهمی در مورد معیشت مردم، کالابرج، مسائل اقتصادی و چالش‌های جدی مردم مطرح و بحث مفصلی شد.» و ابراز امیدواری کرد که آثار این تصمیمات و اقدامات مجلس و دولت برای کشور مؤثر باشد. او افزود: «اصرار بر پیگیری غیرقانونی مکانیزم ماشه به‌درغم اعطاف‌های ایران، بر چند امر صحه گذاشت. یکی از این امور اینکه برای غربی‌ها مذاکره واژه فریب و فشار جهت خلع سلاح موشکی ایران است. آنها شرط فقط تمدید ۶ ماهه اسنپک را، مذاکره با آمریکا و دسترسی به آژانس اعلام کردند و آمریکا نیز یکی از پیش‌شرط‌های خود از تعامل با ایران را محدود کردن برد موشکی اعلام می‌کند. یکبار دیگر این مسئله نشان داد عامل اصلی حفظ منافع و امنیت ملی ایران فقط و فقط قوی شدن است. باب دیپلماسی به‌عنوان یک روش دفاع از حقوق ملی هیچگاه در نظام جمهوری اسلامی بسته نشده و نخواهد شد. اما امروز یکبار دیگر بر هر ناظر منصفی روشن شد؛ دیپلماسی بدون تقویت مؤلفه‌های قدرت، فقط ابزاری برای فشار است.»

در مقابل اسرائیل کنار شیطان هم می‌ایستیم

مجتبی زارعی، کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی پس از ایین جلسه در کانال ایتای خود نوشت: «در مجلس قبل از ورود به دستور کارهای جاری، جلسه غیرعلنی داشتیم؛ همه اخبار از جلسه قابل انتشار نیست اما جلسه درباره تحولات داخلی و خارجی کاملاً با رویکردهای عقلی و محاسباتی پس از اسنپک پیش رفت؛ آقای قالیباف جمع‌بندی سیاسی، امنیتی و اقتصادی خوبی داشت. من هم در نوبت خود با تأسی از اندیشه امام موسی صدر گفتیم اگر بین شیطان و

گزارش یک

بازگشت قطعه‌نامه‌های تحریمی ایران در شورای امنیت

شد و مسئولیت کامل آن بر عهده کسانی خواهد بود که تقابل و فشار را بر همکاری ترجیح داده‌اند.»

ایران هیچ تعهدی در قبال قطعه‌نامه‌های لغو شده ندارد

وزارت امور خار جه نیز بیانیه‌ای تفصیلی در واکنش به این اقدام تروئیسکای اروپایی در شورای امنیت منتشر و موضع رسمی ایران را از لحاظ حقوقی اعلام کرد. در قسمتی از این بیانیه ذکر شده است: «همان‌طور که در نامه مشترک وزرای امور خارجه چین، ایران و روسیه مورخ ۲۸ اوت ۲۰۲۵ تأکید شد، شورای امنیت نمی‌تواند بر مبنای ابلاغیه مخدوش سه کشور اروپایی اقدام نماید. هرگونه اقدام که به خلاف یاد در تعارض با قطعه‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت باشد، نمی‌تواند تعهدات حقوقی برای کشورهای عضو سازمان ملل متحد ایجاد نماید، بر این اساس، جمهوری اسلامی ایران ادعای سه کشور اروپایی و آمریکا مبنی بر بازگشت قطعه‌نامه‌های پیشین را که وفق قطعه‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت در سال ۲۰۱۵ خاتمه یافته‌اند، رد می‌کند و تأکید دارد که هیچ تعهدی برای اعضای سازمان ملل متحد، از جمله جمهوری اسلامی ایران، در قبال مفاد و سازوکارهای قطعه‌نامه‌های لغوشده ایجاد نمی‌شود و همه کشورها می‌بایست از شناسایی این وضعیت غیرقانونی مغایر با قطعه‌نامه ۲۲۳۱ شورای امنیت خودداری کنند.»

نقش اروپا در دیپلماسی از بین می‌رود

محمدجواد ظریف، وزیر امور خارجه پیشین در حساب توئیتر خود نوشت: «ناکامی در وادار کردن ایران به تسلیم، سه کشور اروپایی (E۳) را به سوءاستفاده از شورای امنیت سازمان ملل برای بازگرداندن غیرقانونی قطعه‌نامه‌های خاتمه‌یافته واداشت. این اقدام، موقعیت چانه‌زنی سه کشور اروپایی را بهبود نمی‌بخشد و تنها نقش آن‌ها در دیپلماسی با ایران را به‌طور کامل از میان می‌برد.»

گزارش دو

بازگشت قطعه‌نامه‌های تحریمی ایران در شورای امنیت

اسرائیل جنگ شود ما کنار شیطان می‌ایستیم، چون اسراییل شرّ مطلق است. همچنین درباره نشست نظامی بلوک غرب در ویر جینیا به‌خاطر وحشت‌زدگی‌ها در انتلاف‌های ضدغربی جهان نکته‌ای ذکر کردم، از گروه‌های سیاسی کشور هم خواستم دعواها را کنار بگذارند و علیه شرّ مطلق (اسرائیل) بسیج شوند.»

بررسی خروج از NPT در جلسه غیرعلنی مجلس

مهدی کوچک‌زاده، عضو کمیسیون انرژی مجلس نیز در کانال تلگرامی خود نوشت: «افشای مباحث جلسات غیرعلنی مجلس مجاز نیست. بیان آنچه در جلسه اصلاً بحث نشد منعی ندارد. یکی از اهداف اصلی برخی از در خواست‌کنندگان تشکیل جلسه غیرعلنی، طرح موضوع خروج از «ان‌پی‌تی» با توجه به طومار بلند بدعه‌دی‌ها و تحلفات مراجع بین‌المللی دست‌نشانده آمریکا و اروپا بود. علیرغم اصرار ما اصلاً موضوع اصلی یادشده توسط رئیس مجلس امکان طرح نیافت.»

خروج از NPT خواسته نمایندگان است

ابراهیم رضایی، سخنگوی کمیسیون امنیت ملی و سیاست خارجی مجلس با تأکید بر اینکه جمهوری اسلامی همه تلاش خود را انجام داد تا پنجره دیپلماسی باز بماند و مکانیسم ماشه فعال نشود، گفت: «جمهوری اسلامی همه تلاش خود را انجام داد تا پنجره دیپلماسی باز بماند و مکانیسم ماشه فعال نشود، به نحوی که بعد از جنگ ۱۲ روزه و با وجود جنایتی که با حمایت و همراهی آمریکا انجام شد و در وسط مذاکرات به ما حمله کردند، بازم ما دریچه دیپلماسی را نبستیم و مذاکرات مفصلی را با اروپایی‌ها در استانبول، وین، دوحه، قاهره و نیویورک انجام دادیم و تلاش کردیم که به یک توافق برسیم. حقیقتاً در این زمینه اعطاف زیادی هم از خود نشان دادیم که یک نمونه آن توافق با آژانس بین‌المللی انرژی اتمی بود.»

او با تأکید بر وابستگی کامل اروپا به آمریکا به‌دیده‌بان ایران تأکید کرد: «از آنجایی که اروپایی‌ها اختیاری از خود ندارند و آقا بالاسر آن‌ها آمریکایی‌ها هستند و تعیین‌کننده موضوعات آمریکایی‌ها هستند، اروپایی‌ها مأمور و معذور بودند که حتماً فرآیند اسنپک را اجرایی کنند، وگرنه ما انعطاف لازم را از خودمان نشان دادیم، ولی متأسفانه اروپا استقلال‌ای از خود ندارد و برای فعال کردن مکانیسم ماشه کاملاً وابسته به آمریکا عمل کرد. وزارت خارجه ایران طی ماه‌های اخیر ۱۴ مرتبه با آمریکا تماس گرفت، اما آن‌ها هیچ پاسخی ندادند، چنین ادعایی به هیچ وجه صحت ندارد و بعد از جنگ ۱۲ روزه که منجر به پایان مذاکرات غیرمستقیم میان ایران و آمریکا شد، ما هیچ تماسی با آمریکایی‌ها نگرفتم که آن‌ها پاسخ ندهند. یعنی اخیراً هیچ ارتباطی میان ما و آمریکایی‌ها برقرار نشده است و حتی این ادعای طرف‌های آمریکایی که ایران در حاشیه‌جمع عمومی سازمان ملل با آن‌ها تماس گرفته است نیز صحت ندارد.»

او افزود: «نمایندگان گوناگون مجلس ۱۵ طرح را برای خروج از NPT